

Verwikkeld in een leugen – deel 3

- “Weet je wat, Siemen? Misschien moet je straks tijdens de **onderbreking** maar naar huis terugkeren. Ik ga met je mee naar de directeur. Het zal vast mogen, hoor. Wat denk je?”
Ik krijg het moeilijk om te slikken. Waarom laten ze me nu niet met rust en doet de juf niet gewoon verder met de les? Nog nooit moest ik zo snel denken als vandaag.
- 5 “Dat hoeft echt niet, juffrouw. Het was alweer beter met pa toen ik naar school vertrok. De pijn was minder geworden, zei hij.”
“Ben je zeker? De dokter moest nog komen. Misschien heeft je pa je hulp nu wel nodig. Om iets uit de kast te halen. Of om hem te helpen bij het opstaan.”
“Neen, neen, mijn vader is zo niet. Hij doet het liefst alles alleen, zegt hij.”
- 10 “Dat geloof ik wel. Maar soms kan het niet anders. Als zijn enkel gebroken is, kan hij niet opstaan. Het mag ook niet van de dokter. Zal ik misschien eens bellen?”
Ik schrik.
“Naar de dokter bellen? Neen, hoor.”
Juf Olga lacht.
- 15 “Neen, niet naar de dokter. Naar je pa. Dan hoor ik wel of het nodig is dat je naar huis gaat.”
“Neen, hoor. Hij ... hij neemt zijn smartphone toch nooit op. Hij wil niet gestoord worden tijdens het werk, zegt hij altijd.”
“Nu is hij niet aan het werk, Siemen. Misschien ligt zijn smartphone naast hem op de tafel en wacht hij tot jij hem belt ...”
- 20 Ik voel hoe ik rood kleur. Steeds donkerder rood.
“Neen, neen, het komt wel goed, echt waar ...”
“Dat hoop ik”, zegt juf Olga.
Het blijft even stil, maar ze blijft me **doordringend** aankijken. Ik durf haar niet lang in de ogen te kijken. Dat durf ik zo al niet. Ze heeft zo’n lief gezicht. Vooral als ze lacht, zoals nu.
- 25 “Wacht, Siemen, ik heb een beter plan.”
Ze gaat naar haar jas aan de kapstok en haalt haar smartphone tevoorschijn. Ik voel nog meer zweet als ze met het toestel naar mij komt.
“Weet je wat? Bel jij nu eens naar je ma. Misschien weet zij nog steeds van niks en het is goed dat je haar op de hoogte brengt. Dat je vertelt
30 wat er met pa is gebeurd en dat ze zich geen zorgen hoeft te maken. Of bel ik haar op? Ik wil dat wel voor je doen, hoor. Geef je haar nummer eens?”
Ze kijkt me afwachtend aan. Ik kan niet meer nadenken nu.
“Euhm ...”, **prevel** ik. “Haar nummer is 0-4-8-5-3-1 ...”
- 35 Ik slik mijn woorden in.
“Ik bel straks zelf wel. Ze mag niet opnemen als ze in de file staat. Je mag niet telefoneren als je autorijdt.”
Juf Olga schiet in de lach.
“Dat is zo, Siemen. Stel je voor dat ze een ongeval krijgt. Straks ligt ze
40 samen met je pa in het ziekenhuis!”
Juf Olga kijkt **glunderend** de klas rond. Het is het **sein** voor iedereen om luidop te lachen.
Ik duik in mijn boekentas. En haal opgelucht adem als ik juf Olga even later hoor vertellen hoeveel vierkante meter er in een hectare gaan.

de onderbreking
speeltijd, pauze

doordringend
onderzoekend, zonder
weg te kijken

prevelen
onduidelijk en zachtjes
praten

glunderen
stralend kijken

het sein
teken, signaal

Meer lezen?

*Verwikkeld in een leugen, Koen D'haene,
Talentbib 5*